

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Sectio I. De interdicto Receptiores sine pugna Sententiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

LIBER LII. INTERDICTVM.

Plerumque nomen Interdicti sumitur in Iure pro dicto, seu ordinatione Iudicis inter reum, & actorem. Nam cum hi contendunt de aliqua possessione obtinenda, vel retinenda, & Iudex quid faciendum statuit, statutum illud quia est inter duos dictum, Interdictum appellatur Institut. de interdict. in principio, & Digestis eodem titulo, & Gloss. Clement. 1. de foro compet. At Interdictum sumptum à verbo Interdico solum significat decretum Iudicis prohibitorium, quo Iudex aliquid faciendum prohibet. Institut. de interdictis, §. Exhibitoria. Strictius in presenti nomen Interdicti sumitur pro bonorum spiritualium prohibitione in penam, vel medicamen alicuius delicti imposita, & iuxta hanc acceptionem Interdictum una est ex Ecclesiasticis Censuris, quarum mentio fit in Cap. Quarenti, de verborum significatione. Expendam itaque quid, ac quotuplex sit hoc Interdictum, eius effectus, peccatum, ac penas illud violantium, eiusdem causas, & relaxationem. Demum Interdicta speciatim in iure lata expendam.

SECTIO PRIMA.

De Interdicto Receptiores sine pugna Sententiæ.

CAPVT I.

Quid, & quotuplex sit Interdictum.

¹
Quid interdictum.

INTERDICTVM est Ecclesiastica Censura Sacramentorum usum, diuina officia, & sepulturam Ecclesiasticam secundum seipsam prohibens. Omnes.

²
Interdictum

Aliud interdictum est Locale, aliud Personale, aliud Mixtum. Locale est, quo directe interdicitur locus, ne in eo diuina officia audiantur & Mixtum, ab incolis, vel extraneis, quamvis personæ loci interdicti possint officia diuina alibi exaudire.

Personale est, quando prohibetur populus, vel aliqua persona particularis officia audire ubicumque addit: & ideo immediate dirigitur ad personam, differtque à locali, quod ad certum locum non terminetur. Mixtum vero completur locale, ac personale, quia interdicitur locum, & personas simul. Vnumquodque illorum potest diuidi in simplex, & mixtum hoc est generale tantum, aut particulare tantum, aut generale, & particulare simul. Cap. Non est nobis, de sponsal. Suaris de Censur. d. 32, §. 1. & 2 Filiucius tractat. 18. numer. 1. Toletus libro primo, capite 51. Nauarr. summa capite 27. numero 164.

Interdicto loco non censetur interdictus populus, nisi aliud exprimitur: & posito interdicto personali, non censetur posito locale, nisi hoc exponatur à Iudice. Quare interdicta censentur aliqua Ecclesia possunt Sacerdotes illius in populum alia Sacra officia persolvere, modo ipsi non terditi fuerint in causa culpabili, ob quam latum sit nec è causa interdictum. Nam qui causam culpabilem interdicti

Secl. I. De Interdicto Recept. Sentent. 293

terdicto locali dedere, nullibi possunt audire, vel perfoluere diuina officia. Posito autem interdicto locali, non possunt ciues illius loci, imo neque exteri in loco interdicto celebrare. *e. Sicut de sent. excomm. in 6. Syluest. v. Interdictum 2. n. 7. Reginald. l. 3. n. 5.*

⁴ Interdictum locale generale illud est, quo interdicuntur loci vniversalis, idest, Regnum, aut Prouincia, aut Diocesis, aut Ciuitas, aut Villa, aut Castrum. Vnde interdictum Parochia est generale, si per eam intelligatur totus ambitus alicuius Castri. Si vero in Ciuitate, vel Oppido, vel Castro sint alia Parochia, non est generale, sed speciale. Multo magis erit speciale, non generale, quando interdicuntur aliquae Ecclesiae, vel omnes cuiuscumque loci. Vnde diuina officia poterunt extra Ecclesiam celebrari, scilicet in domibus priuatis, in quibus aliqui priuata habent sacella. *Suarus disput. 3. 2. sect. 1. n. 7. Henric. l. 1. c. 4. n. 3. Fill. tr. 18. nu. 5. Sayr. l. 3. c. 1. n. 13. & 14.*

⁵ Interdictum personale generale est, quo interdicuntur generaliter populus totius Regni, vel Prouinciae, vel Ciuitatis, vel Villae, vel Castris. Speciale vero, quo interdicuntur pars aliqua populi, & communitatis. Interdicto populo, non intelligitur interdictus Clericus, & e contra Interdicta autem familia interdicti censentur Clerici, & alij eiusdem familiae. Quia interdictum simpliciter in personas illius familiae fertur. Quando interdicuntur Doctores alicuius Ciuitatis, vel Collegij, intelliguntur etiam interdicti Clerici Doctores. Quia nomen Doctoris tam conuenit Clerico, quam laico. Interdicto vero populo Ciuitatis non intelliguntur interdicti qui in suburbis habitant, quando non sunt de populo Ciuitatis: alias interdicti censentur. *Valent. tom. 4. d. 7. q. 18. pun. 2. Nauarr. sum. c. 27. n. 167. Auila de Conf. p. 5. d. 1. dub. 9. c. 5. Vgol. tab. 5. c. 20. §. 5.*

⁶ Communitatis interdicta ciues, qui absunt, dum interdictum fertur, ei subiacent. Quia sunt pars Communitatis interdictae. Si vero habeant actu domicilium alibi, vel alio transferant domicilium, desinunt interdicti esse, modo ipsi causant culpabilem interdicti non dederint. Populo interdicto, non intelliguntur interdicti exteri alterius Ciuitatis, vt sunt Scholares, quamuis ad longum tempus ibi habitent. Quia non sunt pars illius populi, vel Communitatis. Qui autem habent duo domicilia, vnum in eo loco, in quo totus populus est interdictus: aliud in alio loco, vbi non est interdictus, interdictus etiam erit. Quia ex domicilio, quod in interdicto populo obtinet, pars est illius communitatis. *Sayrus lib. 3. cap. 4. num. 2. Vgol. tab. 5. cap. 20. §. 5. Nauarr. cap. 27. num. 167. Filiucius tract. 18. num. 14. Bonacin. disputat. 5. punct. 1. numer. 17.*

⁷ Pueri, & amentes carentes rationis vsu, communitate interdicta, interdicti minime censentur. Quia non sunt culpae capaces. Priuantur tamen Ecclesiastica sepultura interdicti tempore. Quia est interdictum locale directe afficiens locum. Porro per interdictum generale personale latum contra aliquam Communitatem, intelliguntur interdictae singulares personae, quae sunt pars illius communitatis. Quia non interdicuntur communitas abstracte sumpta. *Fil. Esob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI.*

lincius tractatu 18. numero 24. Sayrus lib. 3. cap. 1. numer. 23. Suarius disputat. 3. 2. section. 2. numer. 13.

Aliqua Ciuitate interdicta, intelliguntur etiam interdicta esse suburbia, idest, aedificia, quae sunt extra muros Ciuitatis, vel illis contigua, aut vicina. Et hoc valet, etiamsi loca illa sint alterius Diocesis, & non subdita Iudici Ecclesiastico, a quo latum fuit interdictum. Quia tunc illa suburbia non censentur interdicta ab Episcopo, sed a iure communi. *Suarus disputat. 3. 2. section. 2. numer. 32. Coninch. disputat. 17. num. 18. Filiucius tract. 18. num. 8. & 9.*

Interdicta aliqua Ciuitate per interdictum locale generale, etiam Religionum Ecclesias, quae alias sunt exemptae censi interdictas Tridentinum statuit. Vnde Religiosi tenentur interdictum locale generale obseruare. Per interdictum tamen speciale non potest Episcopus Ecclesias exemptas interdicere. Quia ius id ei non permittit. *Tridentin. sess. 15. capit. 12. & 22.*

Ecclesia interdicta, intelliguntur interdicta esse Capellae, ac coemeteria Ecclesiae contigua. Quia censentur vnum corpus, & accessorium sequitur principale. Contigua dixerim ea, quorum extrema sunt simul, seu quorum extremitates se inuicem tangunt, itavt inter vnum, & alterum aliud aliquid non interponatur. *Nauarra capite 27. numero 167. Sayrus libro 3. capite 2. numero 16. Reginaldus libro 3. numero nono.*

In personali interdicto non includitur Iudex, qui illud tulit. Quia non potest se ipsum interdicere, cum non habeat iurisdictionem coactionem in se ipsum: sicut neque habet in Superiorem, vel aequalem, sed solum in subditos. In locali vero interdicto includitur etiam ipse Iudex, vel superior, vel aequalis. Quia effectus interdicti sunt instituti a iure communi: in iure autem communi non potest Iudex inferior Papa dispensare. Vnde Iudex, qui locum aliquem interdixit, tenetur abstinere ab officiis in eo loco perfoluendis. Quia hic est effectus a iure communi introductus, in quo non potest dispensare. *Coninch. disputat. decima septima, dubio decimo octauo, numero vigesimo quinto. Nauarra capite vigesimo septimo, numero 161. Sayrus lib. 3. cap. 3. num. 68. Filiucius tractat. 18. num. 26.*

CAPVT II.

De Interdicti Effectibus.

Interdicti effectus ad tria capita reuocatur. Primum est priuatio actiua, & passiva quorundam Sacramentorum. Secundum, priuatio actiua, & passiva diuinorum officiorum. Tertium, priuatio similis Ecclesiasticae sepulturae. *cap. Si ciuitas. cap. Alma mater, de sent. excomm. in 6. Hi effectus communes sunt proportionaliter omni interdicto tam locali, quam personali.*

⁸ Ciuitate interdicta, suburbia intelliguntur etiam interdicti.

⁹ Et Ecclesia Regularium si interdictum locale generale sit.

¹⁰ Ecclesia interdicta, intelliguntur interdicta esse Capella coemeteria &c.

¹¹ In personali interdicto non includitur Iudex, qui id tulit, in locali vero includitur.

¹² Effectus interdicti ad tria capita reducuntur.

& utriusque tam generali, quam particulari. Singula expendo capita.

Primus effectus, seu privatio alicuius, & passiva Sacramentorum.

13
De Baptismo & Confirmatione interdicti localis tempore.

Interdicti localis tempore, siue sit generale, siue particulare, Sacramenta Baptismi, ac Confirmationis possunt administrari parvulis, & adultis, sanis, & infirmis, idque solemniter cum catechismis, exorcismis, vñctione Chrismatis in vertice, publice, & apertis ianuis. Vnde Parochus, cuius Ecclesia est interdicta, non tenetur, aliam non interdictam adire, vt Sacramentum Baptismi administret. Quia illius Parochia quoad hunc effectum interdicta non est. *Quoniam a. Alma mater, de sent. excomm. in 6. Sayr. lib. 5. cap. 7. numer. 3. Filiucius tractat. 18. numer. 31. & 2. Suarius disputat. 33. section. 1.*

14
De eisdem tempore interdicti personalis.

Sacramentum vero Confirmationis recipere potest personaliter interdictus interdicto personali generali. Ille autem, qui personali speciali interdicto ligatus est, aut qui dedit interdicto causam, ad hoc Sacramentum admitti non potest, nisi prius condignam satisfactionem praescriptam ab Ecclesia praestiterit. Quia hic est reus culpa, & contumacia. Licetum est quidem Baptismum etiam solemniter ministrare, qui interdicto personali generali afficitur. Personae vero specialiter interdictae non licet extra necessitatem id ministrare. In necessitate autem licebit, priuatim tamen. Similiter personaliter interdictus interdicto personali generali, & qui causam interdicto non dedit, potest ministrare Confirmationis Sacramentum, sicut & Baptismi: specialiter vero interdictus minime potest. *Bonac. disputat. 5. punct. 3. Paragraph. 1. num. 4. & 6. Filiucius tractat. 18. num. 3. & 35. Suarius disputat. 33. sect. 1. num. 9. Sayrus lib. 5. cap. 7. num. 6. Reginaldus l. 32. num. 24.*

15
De Poenitentia Sacramento tempore interdicti localis generalis, & specialis.

Poenitentiae Sacramentum tempore generalis interdicti localis iure nouo conceditur tantum agrotis, quam sanis. Exiit tamen excommunicatos, qui quidem ad Poenitentiam non admittuntur interdicti tempore nisi in mortis articulo, vel nisi a superiore legitimo absolutus fuerit. Et illos, quorum culpa, dolo, vel fraude latum est interdictum. Et illos, qui auxilium, consilium, vel fauorem dedere ad patrandum delictum, propter quod interdictum est latum; hi etenim absolui non possunt, nisi prius satisfaciunt: vel si id nequeunt gerere, idoneam saltem dent cautionem de satisfaciendo: vel quando haec praestare non valent, iurent, se quamprimum poterunt, satisfacturos, simulque curaturos, vt ab aliis satisfiat. Sic statuitur *Cap. Alma, de sententia excommunicationis, in sexto*. Vnde quilibet Confessarius, qui non dedit culpabilem causam locali interdicto, potest eo tempore in loco interdicto Sacramentum Poenitentiae administrare. Quando vero specialiter est interdictus Confessarius, non potest licite hoc Sacramentum administrare, excepto necessitatis casu. An vero valide administret, *Sectionis secunda* est resolutio. *Henriquez lib. 13. cap. 45. Toletus lib. 1. cap. 20. Co-uarruu. ad c. Alma mater. p. 2. §. 3. num. 1. Filiuc.*

tr. 18. n. 38. Suar. d. 33. sect. 1. n. 20. Sayr. l. 5. c. 7. n. 8. & 9.

Sacramentum Eucharistiae iure antiquo, & etiam a fortiori iure nouo infirmis in probabili mortis periculo existentibus tempore interdicti localis administrari potest, cum solita solemnitatem, id est, cum gestatione luminarium, cum campanulae sonitu, cum recitatione Psalmorum, & cum apparatu Sacerdotis, & Christi fidelibus cum luminaribus comitantibus. Vnde foemina vicina partui, dum prima vice est paritura, vel si alias cum periculo peperit: & suscipienti periculosam navigationem: & praeturo, & ei, qui est suspendendus, licitum est, Eucharistiam administrare interdicti localis instantia, & hoc per modum viatici. Quia hi omnes in probabili periculo mortis diuertuntur. Alio vero tempore, secluso privilegio, non licet, in loco interdicto Eucharistiam recipere. Extra autem locum interdictum, licitum est, modo recipiens non sit personaliter interdictus interdicto speciali, vel generali: vel non dederit causam culpabilem interdicto. *c. Praemissimus, de sentent. excomm. c. Alma mater. c. Quod in te, de poenit. Sayrus l. 5. c. 7. n. 21. & 26. Vgol. nos tab. c. 7. §. 6. n. 5. Bonac. d. 1. pun. 3. §. 2. n. 8. Nauarr. summ. c. 27. n. 169. Suarius d. 33. sect. 1. n. 28. Henriquez l. 1. c. 45. n. 2. Sacerdos vero, qui, sublato interdicto, habet ius administrandi Eucharistiae Sacramentum, potest illud ministrare interdicti tempore in mortis articulo, modo ipse non dederit interdicto causam, nec sit speciali interdicto ligatus. Similiter interdictus personaliter interdicto generali potest Eucharistiam recipere per modum viatici absque alia satisfactione, modo non dederit interdicto causam, nec sit specialiter interdictus. Ab his enim prius est exhibenda satisfactio, si exhiberi potest: sin minus cautio erit praestanda. *Cochin. d. 17. dub. 2. n. 45. Suar. d. 33. sect. 1. num. 24. & 26. Fill. tr. 18. n. 39.**

Sacramentum Extremae Vñctionis ministrandum non est interdicto personaliter, aut interdicti localis personalis, vel particularis tempore, nisi aliquibus sit ex speciali privilegio permittum. Vnde personaliter interdictus non potest hoc recipere Sacramentum in loco non interdicto. Quia interdictum personale personae afficit, & suum in illis producit effectum, vbique existant. Praeterea tempore interdicti localis non potest hoc Sacramentum vlli personae etiam non interdictae, quamvis sit Clericus non interdictus, in loco interdicto ministrari. Et hoc verum etiam in illis festiuitatibus, in quibus ex privilegio iuris licitum est diuina officia addere. *Cap. Quod in te, de poenit. Sayrus lib. 5. cap. 7. num. 29. Nauarr. c. 27. numer. 179. Suarius disput. 33. section. 1. Fill. tract. 18. cap. 2. quæst. 7.*

Ordines Sacramentum administrari non potest specialiter interdicto, aut interdicti localis tempore. Quia interdictum priuat Sacramentorum perceptione, nisi aliqua specialis exceptio in aliquo sacramento fiat, quam non constat in hoc fuisse factam. Excipitur tamen casus necessitatis, v. gr. si non essent Sacerdotes, qui necessitatis tempore sacramenta conferrent, licitum esset ordinem in loco interdicto ministrare, si alius locus commodus non interdictus.

Secl. I. De Interdicto Recept. Sent. 295

reclusus non esset. Verum non interdictus personaliter potest in loco non interdicto ordines recipere, & tempore interdicti localis possunt Clerici, & laici ordines suscipere alibi, modo causam culpabilem interdicto non dederint. *cap. Non est vbi de sponsal. Vinaldus de interdict. n. 211. Henriquez l. 13. c. 45. §. 4. Sayr. l. 5. c. 7. n. 38.*

19 *De Sacram. Ma. nimonij.* Licitum non est personis interdictis, aut interdicti localis tempore matrimonium contrahere: nisi forte contrarium sit usu receptum. Quia licet matrimonium sit contractus, est etiam Sacramentum, quod non potest licite administrari interdicto, vel interdicti tempore, exceptis Sacramentis, quae in iure exprimuntur. *Suar. d. 33. sect. 1. n. 50. Fillucius tract. 18. c. 2. §. 8. Bonac. d. 5. p. 1. n. 3. §. 3. n. 8. Reginaldus l. 3. ar. 3. n. 28.*

20 *De Sponsal. iura & benedictioni. nuptialium.* Sponsalia autem de futuro licite, ac valide fieri possunt siue in loco interdicto, siue inter personas interdictas. Quia nec sunt Sacramentum, neque aliquid Sacrum, sed est tantum quidam humanus contractus. Benedictiones vero, quae super coniugatos fiunt, licite sunt tempore interdicti localis generalis, modo fiant ianuis clausis (exclusis excommunicatis, & interdictis) sine solemnitate, & coniugati habeant privilegium assistendi diuinis. Imo haec benedictiones fieri possunt cum solemnitate iis diebus, in quibus licitum est perfoluere diuina officia solemniter, exceptis diebus, quos sollemnitates nuptiales ab Ecclesia prohibentur. Porro huiusmodi benedictiones haud possunt fieri super coniugatos, quorum uterque, vel alter est personaliter interdictus interdicto particulari, aut generali personali. *Suar. d. 33. sect. 1. n. 46. & 47. Couar. ad c. Alma. p. 2. §. 2. n. 7. Henriquez l. 13. c. 44. n. 1. Bonac. d. 5. p. 1. n. 3. §. 3. n. 9.*

Secundus effectus, seu privatio diuinorum officiorum.

21 *Interdicti localis tempore prohibet nuptias, & benedictiones nuptiales.* Secundus interdicti effectus est diuinorum officiorum privatio. Vnde interdicti localis generalis tempore prohibet celebrare Missas, & diuina officia loco interdicto, vti sono organorum, vel campanarum pro diuino officio. Nomine autem diuini officij intelligitur illud, quod in Ecclesia à ministro sit Ecclesiastico, seu à persona consecrata, aut deputata ad illud officium. Hinc elicio, horas Canonicas esse officium diuinum, imo Sacramentalia nomine diuini officij venire, vt sunt omnes caeremoniae Sacrae, quae ad solemnem spectant ritum Sacramentorum immediate, vel praeparatorie, vt est sollemnis benedictio nuptiarum, Templi, Vasorum Sacrorum, Corporalium, Vestium Sacrarum, Candelarum, Ramorum, Cinerum, Fötis Baptismalis aquae, aut Episcopi, litaniae processionaliter recitare cum Cruce, & superpelleis, officia vero, quae non requirunt personam Ecclesiasticam ad ea deputatam non censentur prohibita, quia non censentur officia Ecclesiastica, & communia, sed priuata: vnde generalis confessio, & absolutio, Angelica Saluatoris, media benedictio, Crucis adoratio, priuata animae officia recitari solita, à Confraternitatibus, commendatio, praedicatio, purificatio mulieris *Ezech. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI.*

post partum, & similia officia permittuntur. *c. Si cuius. c. Alma, de sent. excomm. in 6. Suar. d. 24. sect. 3. n. 4. Fill. tr. 18. n. 79. Sayr. l. 5. c. 5. n. 38. Reginald. l. 3. n. 32.*

Tempore interdicti cuiusvis siue localis, siue personalis obligati ad Horas priuatiu eas debent recitare, siue ad eas ex speciali voto, siue ratione Beneficij, siue ratione Ordinis Sacri teneantur. Et beneficiarij eas omittentes ad restitutionem fructuum pro rata omissionis obligantur. *Nauarra summa capite 27. numero 175. Fillucius tractatu 18. numero 62. Sayrus l. 5. c. 5. n. 10.*

Iure nouo Bonifacius VIII. in c. Alma mater concessit, vt diebus singulis tempore interdicti localis generalis in Ecclesiis, & Monasteriis possit Missa cum quadruplici moderatione celebrari. Prima, vt submissa voce celebretur. Secunda, vt ianuis clausis. Tertia, non pulsatis campanis. Quarta exclusis excommunicatis, & interdictis. Annotarim vero circa haec moderationes, quod quando celebratur, ita ianuae claudi debent, vt illi, qui interesse prohibentur, diuina officia videre non valeant, & tam submissa voce Missa dicenda est, vt cantores non possint moraliter loquendo audiri à prohibitis extra Ecclesiam existentibus. Præterea quamuis licitum sit campanas pulsare ad conuocandum populum ad concionem, ad comitandum Eucharistiam, quae infirmis ministratur, vel ad Salutationem Angelicam, vel ad indicandum populo festi diei sollemnitate, ad ostendendas reliquias: ad diuina tamē officia pulsare non licet: imo in Missa Sacrificio licitum non est vti tintinnabulo ad Sanctus, vel cum Hostia eleuatur. Loco autem campanae adhibenda est tabula cum mactaca, vel tuba; quia haec instrumenta verita non sunt, cum nomine campanae non veniant, *c. Alma mater, de sentent. excomm. in 6. Fillucius tract. 18. numer. 69. Henriquez libr. 13. capit. 46. numer. 1. Coninch. disp. 17. dub. 2. numer. 3. Nauarr. cap. 27. numer. 177. Suarius disputation. 14. sectio. 3. numer. 12. Reginaldus lib. 3. n. 34. Sayrus lib. 5. c. 5. numer. 5.*

Inter locale generale interdictum, & locale speciale ea est differentia, quod tempore specialis localis licitum non est diuina officia, vel Missas diebus singulis celebrare, sed solummodo licet, semel in hebdomada celebrare Missam ad Eucharistiam renouandam in loco, vbi Eucharistiae Sacramentum asservatur, sicut licitum iure antiquo erat, circa hoc enim nihil iure nouo sanctum reperi. Caterum inter locale, ac personale interdictum differentia est, quod personalis tempore personae interdictae personaliter interdicto particulari, vel generali Missas celebrare, & illis interesse non possunt. *Reginaldus lib. 3. n. 33. Nauar. summ. cap. 27. n. 173. Sayr. l. 5. c. 5. numer. 8. & 9. Henric. lib. 3. c. 44. numer. 1.*

Aliqua festiuitates assignantur in cap. Alma mater, in quibus est licitum tempore interdicti localis generalis (non vero specialis) celebrare Missas, ac diuina officia publice, & solemniter cum campanarum sono, interdicti apertis ianuis, alta voce, admissis interdictis, etiam illis quorum causa latum est interdictum, modo ad oblationes, & communionem interesse.

C c 2 Festi

22 *Localis, vel personalis interdicti tempore, obligati ad officium Canonicum.*

23 *Potest quoad ridie Missa celebrari quatuor adhibitis conditionibus.*

24 *Differentiam circa hoc inter interdictum locale generale, & locale speciale assigno.*

25 *In quibus festiuitatibus licitum est tempore interdicti localis generalis interesse.*

Festiuitates sunt Natalis Domini, Pascha, Pentecostes, Assumptionis Deiparae. Porro Martinus V. & Eugenius IV. Solemnitatem Corporis Christi cum octaua addidere. Et Leo X. adiecit diem immaculatae Mariae Conceptionis simul cum octaua. Quae quidem festiuitates incipiunt à primis vigiliis Vesperis vsque ad ipsius festiuitatis Completorium Nomine autem Natalis Domini, Pascha, & Pentecostes non solum intelligitur primus dies, sed etiam alij festiui sequentes. Coninch *disputation.* 17. *dub.* 1. *nu.* 37. Sotus, Auila, & alij apud Bassæum verbo *Interdictum* 2. *numer.* 16. Rodriguez *capit.* 116. *numer.* 8. Nauarr. *capit.* 27. *numer.* 184.

26
Quae perso-
nae tempore
interdicti
localis ge-
neralis pos-
sint ad di-
uina admit-
ti.

Interdicti localis generalis tempore aliqua personae ad diuina officia possunt admitti, nempe infantes rationis vsu carentes, amicos. Quia non sunt praecipui, & obligationis capaces. Item Clerici non coniugati, etiam extranei, modo ipsi non sint excommunicati, vel interdicti, nec causam culpabilem interdicto dederint. Clerici vero coniugati, qui non sunt additi alicui ministerio Sacro, tanquam saeculares reputantur, quamuis gestando tonsuram, & Clericalem habitum privilegium Canonis, & fori gaudeant. Laici autem non habentes privilegium non possunt ad Missam, & ad diuina officia admitti. Porro habens privilegium diuinis interessendi, potest simul cum sua familia diuina audire, modo inter eos non adsit aliquis, qui causam culpabilem interdicto dederit. Nomine demum familiae uxorem, filios, nepotes, seruos, ac famulos intelligo. Suarius *disputation.* 34. *section.* 1. *numer.* 33. Coninch *disputation.* 17. *dub.* 2. *num.* 27. Nauarr. *summ.* *cap.* 27. *num.* 175. Sayrus *lib.* 5. *capit.* 5. *numer.* 35. Filliucius *tractat.* 18. *numer.* 71. Reginaldus *lib.* 32. *num.* 35.

*Tertius effectus, seu Ecclesiastica
sepulturae & ingressus Ecclesiae
priuatio.*

27
Huiusmodi
priuatio se-
pulturae ex-
penditur.

Interdicti tam localis, quam personalis generalis, aut specialis est priuatio Ecclesiastica sepulturae, & ingressus Ecclesiae. Sepulturae priuatio est, non posse sepeliri in loco ab Episcopo consecrato, vel in cimiterio ab Episcopo benedicto, vel in loco, ubi diuina peraguntur, vel cum pompa funerali Ecclesiastica. Vnde interdicti tempore localis non possunt laici, quamuis non interdicti sepeliri in loco Sacro interdicto, & multo minus interdicti, & excommunicati. Laici vero, qui non sunt personaliter interdicti, nec causam culpabilem interdicto dederint, possunt tempore interdicti sepeliri in loco Sacro non interdicto; interdicti vero in campo, vel in cimiterio ab Episcopo deputato, non tamen benedicto. Praeterea laici, qui habent privilegium diuinis officiis assistendi tempore interdicti, possunt obeuntes in loco Sacro humari, quamuis in privilegio non exprimitur sepultura. Quia cui principale est concessum, hoc est, posse diuinis interesse, ei videtur etiam concedi accessorium, quod est sepultura. Clement. 1. *de sepultur.* Suarius *disput.* 35. *section.* 1. Coninch *disput.* 17. *dub.* 2. *num.* 32.

Nauarr. *cap.* 27. *num.* 181. Reginaldus *lib.* 32. *num.* 37. Syluest. verbo *Interdictum* 5. Sayrus *lib.* 5. *capit.* 8. Filliucius *tractat.* 18. *capit.* 4.

Interdicti localis tempore non possunt infantes, vel amenes in loco sacro sepeliri. Quia per locale interdictum locus fit sepultura incapax cuiuscumque sit cadaver. Tempore autem interdicti personalis generalis nequeunt hi in loco sepeliri Sacro. Quia videntur hi alij, quae ratione communis pars. Tempore vero interdicti personalis specialis possunt sepeliri in loco non interdicto. Quia ipsi non afficiuntur interdicto speciali: ideoque nec ex parte personae, nec ex parte loci adest impedimentum. Henricus 1. 1. *cap.* 42. *nu.* 3. Fillius 18. *nu.* 70. Sayrus *lib.* 5. *cap.* 8. *num.* 5. Nauarr. *capit.* 27. *num.* 168.

Laicus autem, qui tempore interdicti sepultus fuit in loco non Sacro, sublati interdicto, exhumandus est, & sepeliendus in loco Sacro. Quia Censura sublati, cessat etiam illius effectus. Laicus vero, qui causam culpabilem interdicto non dedit, nec interdictus est, sepelitur illicite in loco interdicto Censura durante, non est exhumandus, vt in loco non Sacro sepeliatur. Sa. verbo *Interdictum*, *numero* 25. Sayrus *lib.* 5. *capit.* 8. *numero* 21. Henricus *lib.* 13. *capit.* 44. *numero* 5. Filliucius *tractat.* 18. *num.* 97.

Qui sepelit laicum interdictum interdicto personali generali, non peccat. Quia interdictus solum interdicto generali, vitandus non est. Idem dixerim de sepeliendo in loco interdicto, antequam locus denunciatus fuerit esse interdictus. Sepeliens autem interdictum specialiter ac nominatim, excommunicationem latam in Clement. 1. *de sepultur.* incurrit. Ille vero censetur specialiter denunciatus, qui est membrum alicuius communis, quae interdicta denunciata est. Suarius *disputation.* 35. *section.* 3. *num.* 2. Reginaldus *lib.* 32. *numer.* 38. & 47. Coninch *disputatione* 17. *dubio* 2. *numero* 75.

Porro interdictus ab Ecclesiae ingressu, non potest in Ecclesia, vel cimiterio sepeliri, nisi signa dederit contritionis: tunc enim potest absolui, & in loco Sacro humari. Praeterea huiusmodi interdictus priuatur actione, seu exercitio Ordinis Sacri in Ecclesia: & consequenter non potest celebrare, & ministrare Sacramenta, imo fit irregularis exercendo Sacros Ordines in Ecclesia. Quia violat interdictum per Ordinis Sacri exercitium. Poterit tamen extra Ecclesiam celebrare, vt in tentorio aliquo, vel oratorio priuato, imo in cimiterio. Quia interdictus ab Ecclesiae ingressu non censetur interdictus à cimiterij ingressu, consequenter non prohibetur, vt valeat inibi celebrare, aut diuina audire, eo quod in rigore cimiterium Ecclesiae nomine non veniat, & in materia odiosa, quae non est extendenda, versetur. Cap. 15. *qui, de sententia excommunicationis* in sexto, Reginaldus *lib.* trigesimo *secundo*, *numero* trigesimo nono, *quadragesimo*, & *quadragesimo primo*. Nauarr. *capit.* vigesimo *septimo*, *num.* 170. Sayrus *lib.* 5. *capit.* 7. *numer.* 30. Sa. verbo *Interdictum*, *numer.* 16. Filliucius *tractat.* 18. *num.* 101. & 102.

Interdi

Secl. I. De Interdicto Recept. Sent. 297

Interdictus ab Ecclesie ingressu formaliter audire diuina officia, & audiendo lethaliter delinquit. Quia contra prohibitionem in re graui agit. Non tamen fit irregularis. Quia non violat Censuram per ordinis exercitum. Porro si diuinorum officiorum tempore transiens per Ecclesiam alio fine, aliquid incidenter audierit, non peccat mortaliter. Quia non dicitur formaliter audire, vel interesse diuinis. Sicut neque peccat, si tempore quo diuina non celebrantur officia, ingrediat Ecclesiam, ibique priuatim oret, etiam si inibi recondatur Eucharistiae Sacramentum. Secus esset dicendum, si huiusmodi interdictus existens extra Ecclesiam, Missam audiat, vel diuina officia, quae in Ecclesia celebrantur. Quia tunc licet non sit materialiter, & quoad corpus in Ecclesia, dicitur tamen formaliter, & animo interesse. Potest tamen huiusmodi interdictus in Ecclesia actus iurisdictionis exercere in exteriori foro, vt excommunicare, & animo tamen sacramentaliter absolueret; quia absolutio est ordinis actus. Potest item Sacramenta in Ecclesia recipere, quando diuina officia non celebrantur. Quia non est priuatus vltu Sacramentorum, sed vltu diuinorum officiorum, & sepultura. Suarius *disputation. 34. section. 1. numer. 36*. Reginaldus *lib. 3. numer. 41*. Auila *disputat. 5. cap. 5*. Coninch. *disputation. 17. numer. 59*. Filliucius *tractat. 18. numer. 104*. Sayrus *lib. 5. capit. 7. numer. 11*. Henriquez *lib. 13. capit. 3. numer. 1*.

Clerici, seu aliquo ordine, vel tonsura initiati, Religiosi, ac Moniales eorumque Nouitij, non interdicti, qui interdictum seruauerunt, & ei causam culpabilem non dedere, possunt tempore interdicti localis generalis, vel etiam specialis sepeliri in loco specialiter etiam interdicto, id est, in Ecclesia, vel coemeterio Sacro, modo id fiat sine solemnitate, & sine campanarum sono. Imo post *cap. Alma mater* possunt sepeliri cum diuino officio, & Missa, adhibita eiusdem Capituli moderatione, id est voce submissa, ianuis clausis, interdictis, & excommunicatis exclusis. Quod si coemeterium extra Ecclesiam existat, officia celebrari poterunt in Ecclesia, seruata solemnitate à *Cap. Alma mater* praescripta, deinde in coemeterium cadauer cum silentio transferri. *Cap. Quod in tel. de poenit. & remiss. Nauarr. summ. cap. 27. num. 176*. Henriquez *l. 13. c. 44*. Reginaldus *l. 32. num. 17*. Sayrus *l. 5. c. 8. n. 6. & 13*. Suarius *disp. 35. sect. 1. & 3*.

CAPVT III.

De peccatis, & poenis violentis interdictum.

Elinquit lethaliter ex suo genere laicus violans interdictum locale generale, speciale, vel personale. Quia agit contra prohibitionem Censurae in graui materia. Hec doctrina ab omnibus recipi. *Escob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI.*

tur quoad violentes interdictum personale: quoad locale variant Doctores, de quo *sect. 2*. Nullam vero poenam laici incurrunt praecise ob interdicti violationem. Quia nulla in iure expressa inuenitur, praeterquam in *Clement. 2. de sentent. excommuni. vbi ligantur excommunicatione laici cogentes aliquem diuina officia celebrare in loco interdicto, aut vocantes alios interdictos, vt diuinis officiis intersint, quae in loco interdicto celebrantur: aut prohibentes, ne interdicti exeant, postquam fuerint admoniti, à celebrantibus recedere*. Suarius *disputation. 34. section. 5*. Sayrus *lib. 5. capite 14. numero 3*. Filliucius *tractatu de imo octauo, numero 54. & 81*.

Clericus vero tam saecularis, quam Regularis violans interdictum tam locale, quam personale, tam generale, quam speciale, mortaliter suo ex genere peccat. Quia in re graui contra praecceptum agit. Vnde violans scienter interdictum per alicuius Sacri Ordinis exercitum irregularitatem incurrit, & suspensionem ab officio: consequenter à iurisdictione interdictum locale violando. Praeterea incurrit interdictum ab Ecclesiae ingressu, qui violat interdictum locale saltem generale. Insuper violator electione actiua, & passiua priuatur: imo per sententiam potest beneficio priuari. Regulares autem non seruantes Cessationem, vel interdictum locale generale, quando ab Ecclesia cathedrali, vel Matrice Oppidi, seu Parochiali indictor, ipso facto excommunicantur à iure, etiam si re ipsa interdictum sit nullum. *Cap. 15. de sent. excomm. in 6. c. Tanta. de excess. b. Pr. lat. c. Episcoporum, de priuile. c. 1. qui, de sent. excomm. c. Postulatis, de Cleric. & Clement. 1. de sentent. excomm.*

Potest interdictum à Clericis tripliciter violari. Primò, dum Clericus vinculo interdicti ligatus exercet Ordinum functionem Sacramentalem conferendo. Secundò, dum ipse non est interdictus, sed Sacramenta in loco interdicto confert. Tertio, dum nec ipse, nec locus est interdictus, sed Sacramenta interdicto ministrat. In primis duobus casibus irregularitas incurritur, in tertio autem crediderim non incurrere, quia hic casus non est in iure expressus. Suarius *disputation. 34. section. 5. numer. 8*. Filliucius *tractat. 18. numer. 56*. Bonacin. *disputation. 5. punct. 7. num. 4*.

Clericus interdictum violans per aliquam actionem non spectantem ad ordinem, vel ad suum officium, irregularitatem non incurrit, dum illam vt laicus exerceat actionem. Vnde Clericus sepeliens interdicti cadauer in loco interdicto sine diuinis officiis non fit irregularis. Nec qui tempore interdicti campanas pulsant, ad conuocandum populum ad Missam, sed postea re ipsa Missam non celebrat, irregularis fit, sed mortaliter delinquit. Qui vero audit Missam, diuina officia, vel eorum partem notabilem in loco interdicto, lethaliter peccat, sed irregularitatem non incurrit. Quia auditio non est Ordinis Sacri actio. Nec Clericus interdictus recipiens Sacramenta, irregularitatis vinculo illigatur. Quia receptione Sacramentorum Ordines non exercet. Ceterum Sacerdos matrimonio assistens, aut priuatim baptizans, irregularis

C c 3 non

35
Peccata, ac
penas Clericorum saecularium, aut Regularium, interdictum violantium enuncio.

36
Interdictum
potest à
Clericis
tripliciter
violari.

37
Quando
Clericus
interdicti
violator
peccat, sed
irregularitatem non
incurrat.

non fit. Quia hic non est Sacri Ordinis actus. Secus si sponsis benedicat, aut Baptismi suppleat solemnitates. Henriquez l. 1. c. 47. nu. 1. Suarius d. 34. sect. 5. n. 15. & 21. Filliuc. tr. 18. n. 59. Syluest. v. irregularitas. q. 13. Bonac. d. 5. pun. 7. num. 8.

38 *De Clerico celebrante coram interdictione, & cum eodem communicante.* Coram interdictione celebrans, non incurrit irregularitatem. Quia huiusmodi poena in iure non extat. Clericos autem communicans cum nominatim interdictis in rebus, à quibus sunt interdicti, mortaliter peccat, ut si coram illis celebret, vel illos ad diuina officia admittat, vel ad sepulturam, vel ad Sacramenta. Imo si Clericus quomvis exemptus ab ordinaria iurisdictione, celebret coram illis, aut admittat excommunicatos publicos, vel interdictos ad diuina officia, seu Sacramenta, aut Ecclesiasticam sepulturam, interdicatur ab ingressu Ecclesiae, donec ad arbitrium illius, qui interdictum tulit, satisfaciatur. Et hoc verum, non solum de Clericis celebrantibus, sed etiam de Clericis habentibus regimen Ecclesiae, permittentibus, huiusmodi interdictos diuina officia audire. Filliucius tr. 18. n. 57. & 147. Auila disp. dub. 4. S. v. Interdictum. Sayrus l. 5. c. 14. n. 11. Nauarr. summ. c. 25. n. 94. Suar. d. 34. sect. 4. numer. 29.

39 *De communicante cum interdicto in rebus humanis.* Communicans cum interdicto in rebus humanis, non peccat. Quia interdictum prohibet tantum diuina officia, Sacramenta, & sepulturam. Similiter non est peccatum, communicare cum interdicto non denunciato nominatim, & de blis, ut patet ex Concilio Constant. Vnde nemo gati n. seruatur seruare interdictum latum à iure, vel ab homine, nisi fuerit promulgatum à Iudice specialiter, & expresse contra certam aliquam personam, Collegium, Vniuersitatem, Ecclesiam, aut locum. Sayr. l. 5. c. 12. n. 23. & 24. Extrauag. Ad euitanda scandala.

CAPVT IV.

De Interdicti Causis.

40 *Causa efficiens interdicti.* AUSA efficiens, à qua scilicet interdictum fieri potest, est illa eadem, quae alias Censuras ferre valet, vnde in primis Summus Pontifex potest interdictum ferre. Deinde Episcopus etiam sine Capituli consensu. Quia consuetudine est iuri antiquo derogatum. Tertio Religionum Praelati. Qui tamen non possunt interdictum locale ferre, licet possint personale. Quia horum iurisdictione potius in personas, quam in locum exercitur. Suar. d. 36. sect. 1. Nauarr. summ. c. 27. n. 168. Filliuc. tr. 18. cap. 1.

41 *Causa subiectiua.* Subiectum interdicti personalis sunt homines, in quos iurisdictionem externam spiritualem potest is, qui fert interdictum, exercere. Hinc omnes personae, quae excommunicari possunt, poterunt etiam interdici, quantum est ex parte personae, si reliqua confluant, id est, causa, iurisdictione sufficiens. Quia ex parte fidelium eadem est capacitas ad quaecumque Censuram.

suram. Iure tamen est statutum, ut Episcopi interdici non valeant per sententiam, seu generalem legem, per quam interdicuntur omnes, qui hoc, vel illud commiserunt delictum. Praeterea secundum ius non solum particulares personae, sed etiam Communitates possunt interdici, quo etiam differt interdictum ab excommunicatione, & cum suspensione conuenit. Ex quo patet, interdictum personale, aut locale ferri posse à Summo Praefule etiam in totum orbem & etiam à Concilio Generali, Sede vacante; quanquam moraliter loquendo, non videtur posse iusta adesse causa, ad interdictum vniuersale ferendum. Similiter tota Diocesis cuiuscumque Episcopi potest ab eo interdici, non tantum diuinae quaecumque pars eius, sed etiam collectiue simul tota, sufficiens causa accedente. c. Quia periculosum. de sent. excomm. in 6. Filliuc. tr. 18. n. 21. Syluest. v. Interdictum. 3. Suar. d. 36. sect. 2. a. n. 1.

42 *Causa materialis.* Materialis causa est culpa. Et quidem interdictum personale speciale non potest in aliquem ferri nisi ob propriam culpam eius, quae necessum est esse mortalem, si interdictum simpliciter, & absolute feratur. Posset autem venialis sufficere, si interdictum nimis limitatum ac leue imponeretur. Interdictum vero personale generale longe grauiorem causam, seu culpam requirit, quam speciale: non tamen eam exigit ex omnibus personis, quae tali interdicto illigantur, sed in corpore morali, ut tale est, vel in magna parte personarum eius, vel in capite. Porro interdictum locale generale, ut iuste feratur, requirit causam grauissimam, quae non solum peccatum lethale contineat, sed etiam sit generalis ex peccato aliquo modo publico, seu communi procedens. Vnde necesse est, ut tale delictum sit ipsius Principis, seu Gubernatoris, aut totius Communitatis. Caeterum interdictum locale particulare etiam requirit culpam grauem, & aliquomodo communem, quamvis minorem, quam interdictum generale. Demum causa finalis interdicti est resipiscencia, ac emendatio delinquentis. Suarius disputatione 36. sectione 1. numero 2. Nauarr. capite 27. numero 68. Couarruias ad Cap. Alma, parte secunda, Paragrapho primo, numero 4. & 5. Syluest. verbo Interdictum, 3. quae sectione 5.

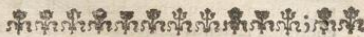
CAPVT V.

De interdicti relaxatione.

43 *Relaxatio interdicti.* NTERDICTVM latum pro delicto pure praeterito, absque vlla adiecta conditione, quae pendeat ex voluntate eius, qui interdicatur, & absque temporis limitatione, aufertur non potest nisi per relaxationem, aut absolutionem Superioris habentis potestatem: siue ille sit, qui illud tulit, vel eius Superior, vel alias habens facultatem delegatam. Quando autem fertur interdictum, ut

Seet. I De Interdicto Recept. Sentent. 299

ut pura pena pro peccato praterito, ac pro tempore definitio, tunc non est necessaria interdicti absolutio illo tempore elapso: sed ipso facto cessabit. Quia censura non amplius operatur, quā per verba exprimitur, ac proinde nō durat ultra intentionem conditoris Reginaldus lib. 3. 2. numer. 53. Sayrus lib. 5. c. 15. numer. 2. Filliuc. tractat. 18. num. 114. Bonac. d. 5. §. un. ult. num. 1.

CAPVT VI.

De Interdictis in iure latis.

INTERDICTVM generale loci in iure latum triplici ex causa reperitur. Prima est ex culpa temporalis Domini. Secunda, ex culpa Episcoporum, & Clericorum, seu personarum Ecclesiasticarum. Tertia ex culpa ipsiusmet Ciuitatis, quando dominus Regni, Ciuitatis, Caltri, Oppidi, aut alicuius loci impedit, ne Legatus, vel Nuncius. Apostolicus possit officium suum in suis exequutione eius Regnum, Ciuitas, terra, & quælibet loca eis subiecta tandiu sunt eo ipso Ecclesiastico supposita interdicto, quamdiu in huiusmodi contumacia dominus loci persistit. *Extra. Super gentes, de consuetud. Filliuc. tract. 18. numer. 137. Henric. l. 1. c. 4. 3. n. 5.* Quando quis quemcumque Episcopum iniuriōse, vel temere percutit, capit, seu bannit, occidit, aut hæc fieri mandat, aut ab aliis facta rata habet, vel consilium facienti dat, vel eundem scienter defenfat, aut locus eius sit: tunc territorium illius subiaceat interdicto vsque ad condignam satisfactionē: & locus etiam, vbi Episcopus captus detinetur interdictus est, quamdiu durat detentio. *Clement. 1. de penis Reginaldus lib. 3. 2. numer. 65. Sayr. lib. 5. capit. 12. num. 1.* Quando dominus aliquis, Rectores, vel officiales Ciuitatis, in qua obit summus Pontifex, & in qua facienda est Romani Pontificis electio, non faciunt inuolabiliter obseruari absque vlla fraude, & dolo ea, quæ constituta sunt in *c. vbi periculū, de elect. in 6.* tunc locus, & Ciuitas ipso facto est interdicta. *Tolet. l. 1. c. 21. §. 4.* Quando Episcopus & alij inferiores Ecclesiastici permanent per mensem in excommunicatione, vel suspensione ob culpam, quam admiserunt in concedenda domo manifestis vsurariis ad scenus exercendum: tunc omnes eorum terræ post mensem interdicto subiiciuntur, quamdiu vsurarij ibi commorantur. *Cap. 1. d. vsur. in 6. Vuald. de interd. n. 10.* Vniuersitas, Ciuitas, Collegium, vel Locus, qui exigit per se, vel per aliū ab Ecclesiis, vel Ecclesiasticis quidagia, pedagia, vel alia de rebus suis, quas a'portant, vel important non causa negotiationis: terra ipso facto interdicto subiaceat, donec acceptum totum restituarur, ac pro delicto huiusmodi competentem satisfiat. At plerisque in locis hæc censura in vsu non est. *Cap. Quamquam, de cens. in 6. Suar. d. 37. sect. 1. num. 14.* Si Ciuitas Episcopum iniuriōse, vel temere ceperit, perculserit, bannierit, occiderit, vel hæc fieri mandauerit, vel ab aliis facta rata habuerit, vel loca facientis fuerit, aut dederit consilium, vel fauorem, vel scienter defenauerit: interdicto afficitur. *Clement. 1. de penis. Nauar. summ. cap. 27. numer. 199.* Ciuitas quævis præter Urbem, quæ consentit, præbendo consilium, auxilium, vel fauorem occidentibus, vel percutientibus

48
Interdicta
generalia
loci.

BAR
10r.
VII.

44
Quid quādo fertur ut a contumacia recedatur.
Quando vero fertur interdictum, ut à contumacia recedatur, vel sub hac conditione tacita vel expressa *Donec satisfiat*, vel restituarur: non est necessaria absolutio, vel relaxatio. Si conditio impletur, ipso enim facto cessat interdictum. Quia ille terminus positus est ab ipsa lege: ergo ultra illum non operatur. *Syluest. v. Interdictum 3. q. 9. Couar. ad c. Alma, p. 1. §. 11. n. 8. & alij.*

45
Locale interdictum non cessat destructione ædificiorum loci interdicti.
Locale interdictum non cessat destructione ædificiorum loci interdicti. Quia non solum censentur interdicta ædificia, sed etiam ipsum solum, tanquam ipsorum basis, ac fundamentum. Vnde destructa Ecclesia interdicta, non possunt in eius solo caduera sepeliri. Interdictum autem in Communitatem latum, si communitas dissoluatur, cessat respectu innocentum: respectu vero eorum, qui causam culpabilem interdicto dedere, non cessat. Quia hoc est interdictum particulare, quod personam sequitur. *Suar. d. 38. numer. 13. Reginaldus lib. 3. 2. numer. 59. & 60. Filliuc. tractat. 18. numer. 118. Coninch disputation. 17. dub. 6. numer. 78.*

46
Episcopus potest absolvere ab interdicto locali à iure posito, vel suspendere illud ad tempus.
Episcopus potest absolvere ab interdicto locali à iure posito, vel suspendere illud ad tempus. Quia in iis, quæ non sunt reservata, potest Episcopus dispensare. Ab interdicto autem personali nequit absolvere, nisi forte sit occultum: tunc enim potest absolvere virtute privilegij in Tridentino concessi. Quando vero interdictum est à summo Præsule latum tanquam ab homine, non potest Episcopus ab illo absolvere. Quia inferior non habet potestatem, seu iurisdictionem in superiorem. *Suar. d. 38. sect. 2. Filliuc. tr. 18. n. 125. Coninch d. 17. n. 76. Henric. l. 1. c. 48. n. 3.*

47
Parochus, vel alius confessorius non potest absolvere ab interdicto locali.
Parochus, vel alius confessorius non potest absolvere ab interdicto locali. Quia cum locus non sit materia fori penitentialis, non pertinet ad Confessarium illius interdictum auferre, sed ad Episcopum habentem iurisdictionem in foro externo. Nec ab interdicto personali generali. Quia communitas interdicta ut communitas haud pertinet ad penitentiae forum, in quo solum de eo particulari, quod quis sua sponte illi subiicit, iudicatur. Fateor tamen, iure communi Parochum posse absolvere ab interdicto personali particulari non reservato. Quia ab aliis censoris potest: ergo & ab interdicto. Si autem interdictum adnexus sit excommunicationi reservata, sola excommunicationis reservata est. *Suar. d. 38. sect. 2. n. 6. Filliuc. tract. 1. num. 125. Coninch d. 17. n. 77. Tolet. l. 1. c. 55.*

Cardinalem S. Romanæ Ecclesiæ, vel quæ intra mensem delinquentes; huiusmodi, pro enormitas facientis exegerit, & ei facultas adfuerit, non punierit, ipso facto est interdicta. *Cap. Felices, an. in 6. Svarius disputat. 17. numer. 17.*

49
Interdicta
specialia
loci.

Interdictum speciale loci in iure latum in duobus casibus reperitur. Primus est, quando Clerici sæculares, vel Regulares inducunt aliquem ad vouendum, iurandum, vel interposita, seu alias promittendum, ut in eorum Ecclesia eligat sepulturam, vel tenet electam vltius non immutet: si postea in eorum Ecclesia, vel cœmeterio hunc sepelire præsumpserint: tunc eorum Ecclesiæ, & cœmeterii ipso iure sunt interdicta, nisi intra decem dies Ecclesiæ, in qua ille de iure sepeliendus erat, restituant omnia, quæ occasione sepultura accepere, etiam si non petantur, & præterea ipsum cadaver, si postuletur. *Cap. Animarum, de sepulchris in 6. Nauarr. capit. 27. numer. 199. Filliuc. tractat. 18. numer. 141.* Secundus est, quando hæreticus traditur scienter Ecclesiasticæ sepulturæ, locus ille, in perpetuum interdictus quoad sepulturam, ita ut nullus inibi in perpetuum humari valeat. Quantum vero ad alia locus ille non censetur interdictus. Porro Episcopus nequit hoc interdictum remouere. *Cap. Quicumque, de heret. in 6. Viualdus de interdictis, numero decimo nono.*

50
Interdicta
personalia
generalia.

Interdictum personale generale in his casibus est latum: Quando vniuersitas concedit repressalias, vel ignorationes contra Ecclesiasticas personas, vel earum bona. Et quando iis concessis ab aliis, non reuocat concessiōem intra mensem: tunc quidem vniuersitas in interdictum incidit. Eadem pœna extenditur ad vniuersitates imponentes, vel exigentes decimas, talias, ab Ecclesiasticis, vel bona Ecclesiasticum occupantes. Porro repressalia sunt, quando Dux, aut Iudex (postquam mouit Rempublicam satisfacere lesis, nec illa satisfecit) concedit licentiam generalem, ut in compensatione bona à quocumque Civitate illius diripiant. *Cap. vnic. de iniur. in 6. c. p. Clericus, de immunit. Eccles. Nauarr. cap. in 27. numer. 199.* Quando vniuersitates, vel Capitula, vel Collègia appellant à sententiis summi Pontificis ad futurum Concilium generale eidem subiacent interdicto consilium, vel fauorem præbentes. *Bulla Cœna, numer. 2.* Quando Capitulum Sede vacante, intra annum à die vacationis concedit licentiam dimissorias ad Ordines, præterquam, quando aliquis est ordinandus ratione beneficii accepti, vel accipiendi. Illi sunt personaliter interdicti, qui causam culpabilem interdicto locali generali dedere. *Trident. sess. 7. cap. 10. Filliuc. tractat. 18. numer. 144.* Capitulum, & vniuersitas, quæ non obseruat constitutionem Ioannis XXII. circa beneficiorum vacantium fructus, subiacet interdicto. *Extr. v. vni. de Sede vacante.*

51
Interdicta
personalia
particularia.

Interdictum personale particulare in his casibus in iure reperitur: Index Ecclesiasticus qui sententiam cuiuscumque censuræ propriè dictæ pronunciat sine scriptis; vel in scriptis quidem, sed sine monitione, aut non exprimendo causam; vel qui parti petenti non con-

cedit intra mensem scripturæ exemplar: suspensus est ab ingressu Ecclesiæ, Prælati tamen Regularis potest abique scriptis contra suos subditos censuram proferre. *Cap. Cum medicinalis, de sentent. excommunicat. in 6. Henric. quæz lib. 1. cap. 43. Paragrapho quinto.* Episcopus, ipsiue maior, necnon Abbates, & alij Regulares, seu sæculares, qui sibi usurpant aliquid ex redditibus interdicti ab ingressu Ecclesiæ puniuntur, quovisque de præfatis restitutionem gesserint. *Cap. Præfatis, de offic. ordi. in 6.* Episcopus, aut Abbas, qui bona Ecclesiæ non legitime alienat, ab ingressu Ecclesiæ interdicatur. *Extr. g. vnic. de reb. Eccles. non alien.*

Ab ingressu Ecclesiæ interdicatur Metropolitanus, qui suffraganeum, & suffraganeum antiquum residentem, qui Metropolitanum ultra annum non residentem ad Romanum Pontificem non refert intra tres menses, vel per nuntium, vel saltem per litteras. *Trident. sess. 6. cap. 1.* Quando Episcopus in visitatione aliquid accipit, quod sibi non debetur, nisi intra duos menses duplum restituat, interdicatur ab Ecclesiæ ingressu. Verum hoc interdictum incurritur, quando quis recipit Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici. Item Sacerdos interdictum quempiam admittens ad diuina officia, hoc officium interdictum. *Trident. sess. 24. capit. 1. Cap. Si quis deinceps 16. quæstion. 17.* Prælati edentes commentaria in Tridentinum remanent interdicti ab Ecclesiæ ingressu. *Pius IV. in Bul. confirmat. Concil. Trident. Interdictum locale saltem generale violans, ab ingressu Ecclesiæ interdictum incurritur. Episcoporum de priuilegiis in 6.*

CAPVT VII.

De Cessatione à Diuinis.

ESSATIO à diuinis est simplex prohibitio, qua Ministri Ecclesiæ impediuntur diuina officia perolueri Sacramenta ministrare, & laicos in loco sacro sepe ire. Est duplex, alia generalis, ut in toto Regno, Ciuitate, oppido: alia particularis, qua officia in loco particulari, puta in vna Ecclesia, prohibentur. *Suar. d. 39. sess. 1. n. 1. & 5. Sayr. l. 5. c. 17. n. 2.*

Differt ab interdicto, & ideo censura non est. Quia fertur per simplicis prohibitionis modum: censura vero ut quoddam morale accidens afficit, & quasi ligat subiectum, in quod fertur; deinde interdictum violans, irregularis efficitur, non autem sic, qui contra Cessationem agit; præterea Cessationis tempore officia celebrare non licet, sicut licet in interdicti generalis tempore iuxta moderationem *Cap. Alma* adhibitam, demum cessatio nunquam à iure incurritur, sed tantum comminatorie fertur. *Nauarr. capite vigesimo septimo.*

Secl. I. De Interdicto Recept. Sentent. 301

mo numer. 188. Filiuc. tractat. 18. capite septimo & alij.

55
Quinam possint Cessationem im-
ponere.
Summus Pontifex, Episcopus, Capitulum Sede vacante, Concilium Provinciale, Dioce- sanum, alique ab his delegati iuxta faculta- tem, sibi delegatam, vel consuetudine obten- tam, imponere possunt cessationem à diuinis propter delictum graue manifestum, ac noto- rium: idque exprimi debet in litteris, in quibus sententia continetur. Peccatum autem debet esse cum contumacia aduersus commune Ec- clesie bonum. Henric. l. 13. c. 54. n. 1. Reginal. l. 32. n. 72.

56
A quibus debet ab-
horreri Cef-
sationem tem-
porariam.
Cessationis tempore præcipitur, abstinere à diuinis officiis, puta ab Horis Canonicis publice persoluendis, Missæ celebratione, &c. Vnde tunc non est licitum campanas ad Sa- cra pulsare. Tamen semel in hebdomada li- cet ob necessitatem infirmorum pro renouan- da Eucharistia priuatim cum vno ministro ce- lebrare, & Clerici possunt in Ecclesia priuatas recitare orationes: imo ei id licet binis, vel ternis submissa voce ianuus clausis sine cantu. Reginaldus libr. 32. nu. 75. & 77. Suar. disput. 39. sectione secunda. Henriquez libr. 13. c. 53. nu. 2. & 3.

57
Quoniam possint Sacramenta ministrari:
Cessationis tempore Sacramentum Ordinis aut Extremæ vnctionis laicis, aut Clericis non confertur: Sacramenta vero Baptismi, ac Pœ-
nitentia secundum benignam Doctorem in-
terpretationem, ac praxim licite administran-
tur: quamuis stando in rigore iuris, licite par-
untis Baptismus, & Pœnitentia morientibus
debeant ministrari, Sacramentum Eucharistie
ægerantibus solum confertur per modum
viatici. Matrimonium vero celebrari omnino
prohibetur. Sayrus libro quinto capite decimo
nono. Reginaldus libr. 32. numer. 70. Suar. d. 39.
section. 2.

Cessatio à diuinis priuat etiam laicos Sa-
cra sepultura: Clericis nō ex benigna iuris in-
terpretatione, modo in silentio, & sine diuinis
humetur officiis. Auila d. 1. dub. 10. Suar. d.
39. sect. 1. n. 31.

Cessatio à diuinis interdum indicitur in-
terdicto præcedente, vt accedat tunc noua, &
archior prohibitio cessationis: cuius proinde
effectus cum interdicti censura coniunguntur.
Interdum vero cessatio pure, & sine interdi-
cto apponitur. Fill. tr. 18. n. 181. Laym. l. 1. r. 5.
p. 4. c. 6. n. 5.

Inspecto iuris rigore, non videtur licitum,
in quatuor festiuitatibus exceptis Cap. Al-
ma, officia diuina tempore Cessationis cele-
brare. Quia exceptio huiusmodi solum de in-
terdicto est facta. Sanchez de matrimo. li-
bro septimo disput. 8. num. 18. Suar. d. 39. sect. 2.
numer. 12.

58
De prima-
tione sepul-
ture Sacra-
per Cessae-
tionem.

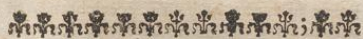
59
Præcedit
aliquando
interdictum
cessationem,
aliquando
non.

60
Non exci-
piuntur fe-
stiuitates
vlla.

SECTIO SECVNDA.

De Interdicto Dubia.

CAPVT VIII.

Circa Interdicti Diui- sionem.

DVBIVM I.

Interdictum latum in familiam estne speciale?

61
Dum nulla
oculo.

RECOLO ex section. 1. Inter-
dictum aliud esse locale, per-
sonale aliud, vtrumque autem
diuidi in generale, & speciale.
Interdictum locale generale
est, quod plura loca sub se con-
tinet: speciale, quod specialem locum spectat.
Interdictum vero personale generale est, quod
fertur in aliquod corpus politicum, quod pro-
priis legibus gubernari potest: vt si incolæ
huius Prouinciæ, Ciuitatis, Parochiæ, Collegij,

vel alterius Communitatis interdican-
tur. Speciale autem est, quod in personas particulares
fertur, vt in Antonium, Petrum, &c. Neque
opus est, vt hæ personæ propriis nominibus de-
signentur. Satis namque est, si sub al qua ra-
tione communi exprimantur, vt si in personas
tale delictum committentes feratur, sufficien-
ter exprimuntur singulares personæ: licet sint
ignotæ. Iam requiro, num interdictum la-
tum in familiam speciale sit, an gene-
rale?

Speciale, nō generale est. Quia familia non
constituit Communitatem propriis legibus
gubernandam. Sic Palud. in 4. dist. 18. quest. 8. non genera-
articul. 1. conclus. 5. Hurtad. de Interd. difficul. 2. le.
Sayrus libro quinto thesau. capite quarto nume-
ro decimo. Henriquez libr. decim. tert. capit. 42.
numer. tert. Auila part. quint. disputatione
prima dub. quart. conclusio. octau. Bonacin.
tom. prim. disputation. quint. de censur. punct. 1.
numer. 16.

Generale est, non speciale. Quia interdictū
illud videtur ferri non in personas, quatenus
aliqua qualitate sibi propria afficiuntur; sed non specia-
quatenus communi afficiuntur qualitate: le est.
nempe quatenus sunt ex tali familia, &
vnum corpus politicum component. Ita
Coninch disputatione decima septima dubio
prima

62
Speciale est,
non genera-

63
Generale,
sed non specia-

BAR
10r.
VII.